

Drøftelse af sag, inden afgørelse træffes

FOB nr. 81.71

Udtalt, at ministeriet for skatter og afgifter ikke burde have truffet afgørelse i en sag om en afviklingsordning vedrørende en skatte- og moms-gæld, forinden klagerne enten havde fået tilbudt en afsluttende samtale med ministeren, hvad de mente at have fået stillet i udsigt, eller havde fået meddelelse om, at ministeren ikke fandt anledning til at deltage i yderligere drøftelser af sagen, og samtidig havde fået tilbudt en samtale med repræsentanter for ministeriet.

Henstillet til ministeriet, at sagens behandling blev genoptaget, således at der i forbindelse hermed blev taget stilling til klagernes ønske om en samtale i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

(J. nr. 1980-296-220).

B klagede til ombudsmanden over,

1) at ministeren for skatter og afgifter i skrivelse af 7. februar 1980 havde henholdt sig til en af den tidligere minister for skatter og afgifter i skrivelse af 23. oktober 1979 truffet afgørelse vedrørende fastlæggelse af en afviklingsordning vedrørende hans skatte- og moms-gæld,

2) at han ikke, således som det var stillet ham i udsigt, havde fået lejlighed til at redegøre for sine synspunkter over for ministeren for skatter og afgifter.

Det fremgik af sagen, at advokat A og B den 23. november 1978 i torsdagsmodtagelsen anmodede ministeren for skatter og afgifter om at være behjælpelig med at etablere en afviklingsordning vedrørende B's skatte- og moms-gæld.

I skrivelse af 5. december 1978 til ministeren redegjorde A »i fortsættelse af samtale den 23. f.m.« kort for sagens hovedpunkter og for hans opfattelse af mulighederne for en lempeligere tilbagebetalingsordning vedrørende den foreliggende skatte- og moms-gæld. Han anførte videre, at det under samtalen den 23. november 1978 blev aftalt, »at B, efter at sagen var blevet gennemgået, måtte få mulighed for med ministeren at drøfte, på hvilken måde der kunne gives ham en reel mulighed for at kunne få betalt skylden til skattevæsenet«. A bemærkede, at han og B »i henhold til sidstnævnte aftale (afventede) underretning om, hvornår behandlingen af sagen er gennemført så vidt, at tiden for vor samtale med ministeren er inde«. A erindrede samtidig om, at det under mødet blev aftalt, at sagen ville blive stillet i bero, indtil den nævnte samtale havde fundet sted.

I skrivelse af 23. oktober 1979 meddelte ministeren for skatter og afgifter A, at statsskattedirektoratet og direktoratet for toldvæsenet i anledning af hans henvendelse til ministeren havde foretaget nærmere undersøgelse af, hvordan en tilbagebetalingsordning kunne etableres. Han redegjorde for den tilbagebetalingsordning, som statsskattedirektoratet havde erklæret sig indforstået med, og meddelte, at direktoratet for toldvæsenet havde oplyst, at A ved hen-

vendelse til kammeradvokaten, der havde fået overgivet inddrivelsen af det skyldige beløb, ville kunne opnå en efter B's økonomiske forhold på daværende tidspunkt passende afdragsordning. Ministeren erklærede, at han, således som sagen forelå oplyst, måtte erklære sig enig i det standpunkt, som statskattedirektoratet og direktoratet for toldvæsenet havde indtaget. I skrivelsen, der var underskrevet af ministeren, omtaltes A's anmodning om en samtale ikke.

I skrivelse af 30. november 1979 til ministeren for skatter og afgifter meddelte A, at B havde anmodet ham om at besvare ministerens skrivelse af 23. oktober 1979. Vedrørende det under torsdagsmodtagelsen aftalte møde med ministeren anførte A:

»...

Specielt skal jeg gøre opmærksom på, at det ikke var muligt med ministeren den 23. november 1978 at drøfte sagen, og derfor ej heller var muligt at forklare ministeren nærmere om (B's) argumenter, så blev det, som anført i min skrivelse, aftalt, at (B) ville få mulighed for med ministeren at drøfte etableringen af en ordning, når sagens akter var gennemgået.

Denne aftale er beklageligvis nok i tidens løb blevet glemt, idet det ikke af skrivelsen af den 23. f.m. fremgår, hvilken aftale der er truffet.

Jeg går ud fra, at det er en forglemmelse, at den trufne aftale ikke er blevet overholdt, og da det vil være af ganske væsentlig betydning, at min klient får mulighed for nærmere at redegøre overfor ministeren for sine synspunkter, så tillader jeg mig at henstille, at (B) får mulighed for en samtale med ministeren før den endelige afgørelse træffes.

Som meddelt allerede i min skrivelse af den 5. december 1978, så hører jeg gerne nærmere om, hvornår denne samtale kan finde sted.

Det er sandsynligt, at også min klients revisor skal deltage i denne samtale.

Jeg går ud fra, at der herefter ikke sker yderligere i sagen, før den aftalte samtale har fundet sted.

...«

I skrivelse af 7. februar 1980 meddelte den ny minister for skatter og afgifter A, at han havde orienteret sig om sagen, men ikke fandt, at der forelå nye oplysninger, som kunne begrunde en yderligere drøftelse. Ministeren meddelte, at han kunne henholde sig til den skrivelse, som den tidligere minister for skatter og afgifter den 23. oktober 1979 havde sendt til B.

I skrivelse af 8. februar 1980 til ministeren for skatter og afgifter kvitterede A for modtagelsen af ministerens skrivelse af 7. februar 1980 og gjorde opmærksom på, at der indtil nu ingen drøftelse havde fundet sted med ministeren. Han redegjorde på ny for de omstændigheder, der dannede baggrund for aftalen om et møde med ministeren, og anførte, at det var »på denne baggrund jeg dårligt forstår, at der nu ikke kan gives (B) adgang til at fremkomme med de oplysninger, han mener, der er af betydning for ministerens afgørelse«. A tilføjede, at han ikke på noget tidspunkt havde modtaget nogen indsigelse over for sin opfattelse af, hvad der var blevet aftalt med hensyn til et møde med ministeren.

I skrivelse af 26. februar 1980 til ministeren anførte A indledningsvis, at han stadig måtte gå ud fra, »at løftet om en samtale mellem ministeren og min klient før en afgørelse træffes vil blive overholdt«. Det fremgik af det foreliggende sagsmateriale, at ministeriet aldrig besvarede A's skrivelser af 8. og 26. februar 1980.

Skattedepartementet henholdt sig i en udtalelse af 24. juni 1980 til ombudsmanden til, at ministeren for skatter og afgifter i skrivelsen af 7. februar 1980 til A anførte, at ministeren havde orienteret sig om sagen og ikke fandt, at der foreslå nye oplysninger, som kunne begrunde en yderligere drøftelse.

I skrivelse af 1. december 1980 til ombudsmanden fastholdt A, at det efter hans opfattelse ville have været af værdi for ministerens vurdering af sagen, om ministeren havde givet ham og B lejlighed til yderligere en samtale, efter at ministeren havde gennemgået det foreliggende sagsmateriale.

Jeg udtalte følgende i en skrivelse til advokat A:

»Efter min gennemgang af sagen må jeg lægge til grund, at De og Deres klient i forbindelse med samtalen med ministeren for skatter og afgifter under torsdagsmodtagelsen den 23. november 1978 fik det bestemte indtryk, at De havde opnået et tilsagn om en fornyet drøftelse med ministeren, når denne havde haft lejlighed til at sætte sig ind i sagen, og således inden ministeren traf sin afgørelse. Jeg må endvidere lægge til grund, at ministeriet var bekendt med, at dette var Deres opfattelse af samtaleforløbet, og henviser herved til, at De kort efter, i skrivelsen af 5. december 1978, præciserede Deres opfattelse på dette punkt.

Efter min opfattelse burde der under disse omstændigheder ikke have været truffet afgørelse i sagen, uden at De og Deres klient forinden enten havde fået tilbudt den afsluttende drøftelse med ministeren, som De mente at have fået stillet i udsigt, eller i det mindste havde fået tilkendegivet, at ministeren ikke fandt anledning til at deltage i yderligere drøftelser af sagen, og samtidig havde fået tilbudt at få lejlighed til at fremkomme med Deres synspunkter under en mundtlig drøftelse med repræsentanter for ministeriet. Jeg henviser i denne forbindelse til bestemmelsen i offentlighedslovens § 12.

Da jeg må forstå, at De fortsat lægger vægt på at få lejlighed til under en mundtlig drøftelse med ministeren for skatter og afgifter at fremkomme med Deres synspunkter, har jeg fundet at burde henstille til ministeriet, at sagens behandling genoptages, således at der i forbindelse hermed tages stilling til Deres ønske om en mundtlig forhandling i overensstemmelse med, hvad jeg har anført ovenfor.

...«

Supplerende oplysninger om sagen

I skrivelse af 23. juni 1982 underrettede skattedepartementet mig om, at advokat A var død, og at departementet derfor havde rettet henvendelse til advokat C, som havde overtaget B's sag. Advokat C havde oplyst, at han ville tale med sin klient og derefter vende tilbage til, om han stadig var interesseret

i en drøftelse af sagen. Advokat C havde senere på telefonisk henvendelse fra departementet oplyst, at B ikke havde reageret på hans henvendelser. Departementet havde nu givet parterne en frist for fremsættelse af anmodning om drøftelse af sagen.

I skrivelse af 12. august 1982 meddelte skattedepartementet mig, at departementet nu havde henlagt sagen, da hverken B eller advokat C reagerede på departementets henvendelser.

Jeg meddelte herefter skattedepartementet, at jeg ikke foretog videre i sagen på det foreliggende grundlag.